

תת"ע 11802/01 - מדינת ישראל נגד דקל לוי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 14-01-2018 מדינת ישראל נ' לוי

בפני כב' השופט דין סעדי

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
דקל לוי
הנאשמים

הכרעת דין

1. נגד הנאשם נרשמה ביום 2.10.13 הودעת תשלום קנס המחייבת לו ביצוע עבירה של אי מתן אפשרות להולכי רגל להשלים ח齐יה בבטחה, בנגד לתקנה 67 א לתקנות התעבורה. הנאשם כפר במוחס לו ונשמעו ראיות.

2. במסגרת פרשת התביעה העיד עורך הודעת תשלום הקנס [להלן: ת/1] מר שאל מהtabi. על פי האמור במקרים ת/1 אירעה העבירה בצומת הרחובות לוינסקי - הר ציון בת"א בעת שהנאשם, רכב על אופנוע, הגיע מכיוון רחוב לוינסקי לצומת הרחובות הנ"ל ופניה ימינה. בקרבת מקום מצוי מעבר ח齊יה להולכי רגל. באותו עת חצץ את מעבר הח齊יה הולכי רגל מכיוון מז' למע' ולהפך. הנאשם, כר ע"פ ת/1, השלים את פניו ימינה מבלי לתת אפשרות להולכי הרجل שחצץ אותה שעה להשלים את הח齊יה בבטחה. ע"ת 1 ניצב אותה עת ברחוב הר ציון 112 מימין לנידית המשטרה, על הכביש, עם פניו לכיוון הצומת. תגבות הנאשם, כפי שנרשמה, הייתה כפולה: א. לא היו אנשים על מעבר; ב. היו רכבים, לא ראיות אותן לא כשנכנסתי ולא שיצאת מהצומת".

3. במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם לעצמו. גרטטו הייתה כי בעת הח齊יה לא היו הולכי רגל על מעבר הח齊יה. כמו כן, במסגרת עדותו של ע"ת 1 בפרש התביעה ניסה הנאשם לערער את מהימנות גרטטו של ע"ת על ידי הצגת תמונות [מוצגי הגנה נ-1-ג/4] שצולמו לכואורה בסמיכות למקום עמידתה של נידית המשטרה, מהם עולה לכואורה כי שדה הראייה של ע"ת לכיוון הפניה לצומת הרחובות לוינסקי - הר ציון הייתה מוגבלת על ידי כלי רכב שהונעו במקום והסתירו חלק משדה הראייה ובכלל זה את הנאשם.

דין והכרעה

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

4. לאחר ששמעתי את העדויות וסיכומי הצדדים ולאחר שהזהרתי את עצמי כי גרסת המאשימה בדיון זה נשענת על עדות ייחודית, לה אני מאמין, מצאתי להרשיע את הנאשם בעבירה המיויחסת לו בכתב האישום וזאת מן הטעמים הבאים.

5. ע"ת העיד בבית המשפט. גרסתו - על אף שהוא נשענת על הקפקת הזיכרון שב עבר ולא על זיכרון חי של האירוע - לא נסתרה. ע"ת הותיר רושם מתון וחיבוי כמו שאין לו עניין להסתנות לנאשם.

אין חולק כי הנאשם פנה ימינה עם רכבו מרחוב לוינסקי לשדר' הר ציון. אין חולק כי בצומת הנ"ל מסומן מעבר החזיה להולכי רגל. כמו כן, אין חולק כי במועד ביצוע הפניה ימינה על ידי הנאשם והמעבר על פני מעבר החזיה עמד ע"ת לצד נידת המשטרת, לימייה והתבונן בצומת. מעיון במוצגי ההגנה עולה בברור כי ניתן לראות את מעבר החזיהמן הנקיודה בה עמד לכארה ע"ת. גדר המחלוקת הוא בשאלת האם היה במכוניות שחנו בצד הכביש כדי לחסום חלק משדה הראייה של ע"ת ולפגום ביכולתו לראות את הנאשם מבצע לכארה את העבירה. הנאשם עשה מאמצים ניכרים על מנת לנסתות ולקעקע את גרסת ע"ת בנקיודה זו אולם לא שוכנעתי כי הייתה הגבלה על שדה הראייה של ע"ת זאת מן הטעמים הבאים: ראשית, בעת שהוצגו לע"ת התמונות ציון ע"ת כי אכן יכול לאשר שכלי רכב אלה אכן לצד הכביש במועד האכיפה [עמ' 2 ש' 4-3]. שנית, ע"ת הוסיף וציין כי עמד מימין ובמקביל לנידת עמו הפנים לכיוון מעבר החזיה ובנקיודה זו היה לו שדה ראייה פתוח [עמ. 2 ש' 7-6]. הנאשם צילם תמונות ממוקם מידת הנידת לכיוון הצומת אולם לא ברור אם הוא עשה כן בעמדתו **במדוייק** במקום בו עמד ע"ת לצורך האכיפה. יתרה מזאת, במהלך המשפט לא התבקרה בנקיודה אם הנאשם ראה אכן עמד ע"ת לצורך אכיפה ומנקודה זו צולמו התמונות הנ"ל. בנוסף, לא ברור אם שדה הראייה כפי שהוא נראה דורך מצלמותו של הנאשם הוא אכן שדה הראייה אותו רואה ע"ת בעמדתו במקביל לנידת ומימין לה לצורך אכיפה.

6. לאור כל האמור ומשלא הובא הסבר משכנע לכך שע"ת לא היה יכול לראות את הנאשם מבצע לכארה את העבירה במקום האמור בת' 1 אני סבור כי ניתן לקבל את גרסת ע"ת בנקיודה זו ולמעשה ביחס לפרשה כולה.

בעודתו הנאשם גם ניתן חיזוק מסוים לgresת התביעה שכן הנאשם ציון שבעת רישום הדוח ואחריו אמר הנאשם לע"ת כי "היה**הנήיגת מונעת והסבירו לי שיכייש אויר ירוק ברמזו, יש להשתלב עם הולכי הרגל ולא עוזרים**" [עמ. 3 ש' 2]. הסבר זה שניתן לשוטר הינו חסר טעם והיגיון אם יש ממש בgresת הנאשם כי לא היו הולכי רגל על מעבר החזיה. הוא יותר הגיוני אם מקבלים את גרסת ע"ת לפיה בעת ביצוע הפניה של הנאשם עם רכבו ימינה היו הולכי רגל על מעבר החזיה. אין בידי לקבל ממשכנע את הטענה כי הנאשם רק ניסה באופן תמיין לשאול את השוטר באשר **למצב המשפטתי התיורטי** בסיטואציה בה יש הולכי רגל על מעבר החזיה.

7. סיכום של דברים: גרסתו של ע"ת לא נסתרה והותירה רושם חיובי. הנאשם לא הצליח בניסיונו לבסס את הטענה כי שדה הראייה של ע"ת היה חסום באופן כזה שנבער ממנו מהבחן ביצוע העבירה לכארה מן הנקיודה בה עמד ע"ת. לאור האמור, מצאתי להרשיע את הנאשם במiosis לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ד אלול תשע"ד, 09 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים

